

[Indenrigsministeren.]

melseerne i Vaccinationsloven. Jeg skal her til sige, at det Udvalg, der har været nedsat angaaende hele Vaccinationsspørgsmaalet, staar lige foran Afslutningen af sit Arbejde; et afsluttende Møde vil meget snart blive afholdt, og Ministeriet vil derefter faa Kommissionens Betænkning. Herefter vil Ministeriet straks tage de Spørgsmaal op, som Betænkningen angaar, og træffe sine Beslutninger med Hensyn til eventuelle Forslag om Ændringer paa hele dette Omraade, og det af det ærede Medlem her rejste Spørgsmaal vil da blive behandlet i Forbindelse med hele denne Sag.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit fremdrog forskellige uheldige Beværtnings- og Boligforhold i den indre By og udtalte Ønsket om en skarpere Kontrol paa disse Omraader. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem med Hensyn til de Politiforanstaltninger, som hun nævnte har haft gavnlige Virkninger i Nyhavnskvarteret, tænker paa Loven af 1. April 1921 om nogle Politiforholdsregler vedrørende Beværtninger og Gæstgiverier. Denne Lov omhandler dog kun Bestemmelser vedrørende Medhjælpere og Gæster i Beværtningerne, medens Reglerne om Beværtningslokalernes Indretning m. v. findes i Politivedtægten i Henhold til Beværterlovens § 8. Begge disse Love sorterer, hvad det ærede Medlem maaske ikke har været opmærksom paa, under Justitsministeriet, men det er mig bekendt, at Justitsministeren fuldt ud ønsker, at disse Lovbestemmelser i enhver Henseende skal praktiseres efter deres Hensigt.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem nævnte overfor mig, Boligforholdene, som de former sig mange Steder i den indre By her i København, saa henhører dette Spørgsmaal i første Instans under Københavns Sundhedskommission. Jeg skal gerne indrømme, at der i den indre By endnu findes Boligforhold af en forfærdende Art, og af en saadan Art, at de kun kan virke moralsk nedbrydende. Der gøres paa dette Omraade et meget stort Arbejde af Københavns Boligtilsyn, under Overingeniør, Dr. Schmidts Ledelse, for at bekæmpe disse Forhold. Jeg kan nævne, hvorledes dette Boligtilsyn i det sidste Aar alene har undersøgt mellem 5 000 og 6 000 Lejligheder. Hvert Aar kræves der af dette Boligtilsyn Lejligheder lukket som uanvendelige til Menneskeboliger, eller der fastsættes det højeste Antal Personer, der maa have Natophold i disse Boliger.

Men Bolignødens Aar har jo desværre medført, at man ikke har kunnet gaa saa

stærkt frem paa det Omraade, her er Tale om, med Hensyn til Nedrivningen af de gamle usunde Kvarterer, som der i øvrigt kunde være al Grund til. Det er mig bekendt, at i den kommende Tid vil dog enkelte af disse værste Ejendomme blive nedrevet, men man maa jo være klar over, at vi her staar overfor et Spørgsmaal, hvor det ikke er nok at lukke Lejlighederne, hvis Menneskene ikke kan faa Boliger andetsteds.

Vi staar her desværre ved et Omraade, hvor Ondet ikke kan udryddes ved smukke moralske Talemaader om de forfærdende Forhold eller ved at paakalde Politi og Forbud. Nej, vi møder her det, som hedder selve Boligspørgsmaalet i den store By; hvis man vil have ændret disse Forhold, maa man bidrage til en Politik, der helt eller delvis kan løse dette Spørgsmaal, og her vil jeg tro, at jeg ved forskellige Lejligheder i den kommende Tid vil komme her i Tinget og appellere ogsaa til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit om at bidrage dertil. Jeg vil da haabe, at hun vil lade sig lede af de ophøjede moralske Grundsætninger, som hun utvivlsomt føler sig som Udtryk for, men jeg gentager: Moralprækener nytter ikke, hvis de ikke gaar jævnsides med Reformen, der gaar til Ondets Rod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder svarede slet ikke paa min Bemærkning om Automobilfærger. Man kunde af den højtærede Ministers Udtalelser faa det Indtryk, at Grunden var den, at han følte sig pikeret over mine Udtryk. Men det kan jo sikkert ikke være rigtigt. En saa højtstillet Mand som en Minister kan dog ikke blive fornærmet over en Taleform, for ham maa det jo være det afgørende, at han faar Lejlighed til, at de Ting, der sorterer under ham, kan blive klart belyst for Befolkningen paa den bedst mulige Maade. Jeg maa altsaa afvise, at Formen kan være Grunden, og jeg maa ogsaa afvise det, fordi det vilde være at sætte mig selv alt for højt, at min Form skulde kunne forhindre en Minister i at give Oplysninger.

Jeg maa mene, at Sagen ligger helt anderledes simpelt, idet jeg maa hævde, at efter min Fremstilling staar følgende indtil videre fast. Ministeren kan ikke benægte, at der ikke har været ført egentlige Forhandlinger mellem Statsbanerne paa den ene Side og